

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionMythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567CollectionMythologia, Venise, 1567 - Livre IXItemMythologia, Venise, 1567 - IX, 04 : De Bellerophonte](#)

Mythologia, Venise, 1567 - IX, 04 : De Bellerophonte

Auteurs : Conti, Natale

```
", "author_name_items": "Auteurs", "author_size_items": "16px", "title_size_items": "16px" } }, new UV.URLDataProvider()); /* uvElement.on("created", function(obj) { console.log('parsed metadata', uvElement.extension.helper.manifest.getMetadata()); console.log('raw jsonld', uvElement.extension.helper.manifest.__jsonld); }); */ }, false);
```

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[122-123\] : De Bellerophonte](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IX

[Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 04 : De Bellerophonte](#)

est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IX

[Mythologie, Lyon, 1612 - IX, 04 : De Bellerophon](#)

est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IX

[Mythologie, Paris, 1627 - IX, 05 : De Bellerophon](#)

est une transformation de ce document

[Afficher la visualisation des relations de la notice.](#)

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Document : "*Mythologia*, Venise, 1567 - IX, 04 : De Bellerophonte".

Auteur(s) de la notice : Équipe Mythologia.

Éditeur : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 29/04/2024 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/941>

omnia secum trahunt: cum igitur omnia rapiant & strepitum edentes quasi rugiant, leonum primam partem habere dicti sunt: cum præcipue terram quasi ungibus effodiant, quæ iter sunt habituri. At pars media capra est dicta, quoniam aqua huiusmodi proxima quæque carpit: vicina pars est serpens, quia obliquus & contortus est omnium fluviorum, tanquam serpentum & viperarum cursus. Hoc monstrum horrificum Bellerophontes Pegaso inuectus, solis calor scilicet interemit, quia cum cessat pluviarum copia per ætatem, tunc exsiccantur torrentes. Nam Bellerophon & Pegasus idem sunt re ipsa, vis solis scilicet, quæ variis nominibus appellatur: nequidquam prohibet eundem solem diuersis nominibus pro variis actionibus appellari. Ego sanè per hanc fabulam nos ab ira, turpissima omnium monstrorum reuocari crediderim: cum ira, tanquam leones furibundos faciat, quæ ex ebulliente sanguine circa cor excitatur, oculosque rubro colore tanquam flammis perfundit. Huius media pars est capra, infestum plantis animal, quoniam maxime infesta est facultatibus ira, cum nullam neque utilitatis, neque honoris rationem habeat ira. vt autem significarent antiqui omnium vitiorum maxime molestam esse iram, quæ pro viribus ab omnibus deuitanda est, neque huic motui obnoxios esse amplectendos, huic monstro partem extremam draconis attribuerunt. Non minus enim cauendus ac fugiendus est is viro prudenti, qui quod tulerit vis iræ & impetus feratur, quam draconum & crudelissimum viperarum consuetudo. Sic enim refræandam esse iram antiqui nobis significarunt, aut futurum esse vt nullam hominum nisi stultissimorum amicitiam comparemus. Alii vim rhetoricæ facultatis sub hac fabula contineri arbitrati sunt, qui præmiorum naturam acrem esse voluerunt, modicæque intumescere: medium orationis carpere, & sublimia sectari propter necessaria sapientiæ studia; ac extremam partem se tanquam anguem ad medium reflecti summamque repetendum, virumque habere & acrimoniam, quæ excitet animos auditorum in aduersarios. at de Chimæra factis. nunc de Bellerophonte dicatur.

De Bellerophonte.

Cap. IIII.

Dicitur is Bellerophon, qui Chimæram interemit, patria fuisse Corinthius, & Glauci eius filius, qui natus fuit è Sisypho, vt testatus est Dioxippus Corinthius lib. 2. de rebus patriis, & Pausanias in Corinthiacis, qui Bellerophon Hipponus antea dicebatur. Hic vbi Bellerum Corinthium, vel, vt maluit Phœnix Colophonius, Deliadem proprium fratrem, vel, vt Philemon putauit, Pirenen, vt vero Dorotheus Sidonius, Alcimenen, interemisset, non solum nomen, sed patriam etiam mutauit. Argos igitur profugus adiens à Præto perhumaniter expiatur, & in hospitium capitur. Deinde paucis interiectis diebus Antea, vel, vt alii maluerunt, Sthenobæa Præti vxor incredibili amore Bellerophontis capitur: quem cum nullis blanditiis posset ad adulterium allicere, apud Prætum tentata pudicitia accusauit. At Prætus hunc ipse quidem iure antiquæ consuetudinis interficere noluit; quoniam fuit antiquorum consuetudo vt neminem occiderent qui cum edissent, nisi istud accidisset inconsulto: sed ad Iobatam generum suum in Lyciam misit occidendum, literasque dedit obsignatas, in quibus criminatio continebatur. Cum verò solennitas quædam per illud

Yyy 2 tempus

Mythologiæ

tempus in Lycia celebraretur, fuit ab Iobate per nouem dies admissus in conuiuium, ac decimo tandem die Iobates literas à socero aperuit. enimue- ro cum illam consuetudinem Iobates etiam seruaret, hunc quidem ipse in- terficere noluit, sed imperauit vt Chimæram, & Solymos, & Amazonas oc- cideret, quæ omnia testatus est his versibus Homolib. 3. Iliad.

10

20

30

40

τῇ δὲ γυνὴ πρὶντι κερήμεναι δὲ αὐτὰς
κρυπταδὴ φιλέτετι μινύκται. ἀλλὰ τῆς, τότε
πῶς ἴδωσ' ὀφείνεται δαίφρονι Βελλεροφόντῳ.
ἢ δὲ φουκαρῆς, σπρῖντι βασιλῆα πρῶτα.
τῆς δὲ σπρῖν, ἢ καὶ τῶν Βελλεροφόντῳ,
ἐπὶ ἴδωσ' φιλέτετι μινύκται τῶν ἰθαίων.
ὡς φῶτι. τίς δ' αὐτὰς χίλῃ λαβὼν, τίς αὖτις.
κτῆσαι μὲν δέοντι. τιθέσθαι γὰρ τίς δὲ θυμῷ.
πῶς δὲ μὲν λαβὼν, σπρῖν δὲ ἐν σπρῖντι λαβὼν,
γρῶντι ἰσχυρῶς σπρῖντι θυμῷ τῶν σπρῖντι.
δαίφρονι δὲ πρῶτις, ἢ πρῶτις ἀπὸ τῶν.
αὐτὰς δὲ, ἢ λαβὼν δὲ τῶν σπρῖντι πρῶτις.
ἀλλ', ἢ τῶν λαβὼν ἢ τῶν, ἐπὶ τῶν σπρῖντι,
πρῶτις μινύκται ἀπὸ λαβὼν ἰσχυρῶς.
ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, καὶ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
ἀλλ' ἢ τῶν λαβὼν ἢ τῶν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
καὶ πρῶτις ἰσχυρῶς, καὶ τῶν σπρῖντι ἰσχυρῶς,
ἐπὶ τῶν αὐτῶν πρῶτις πρῶτις φέρειται.

Occultoque vxor Proeti mox carpitur igni,
Clam petit amplexum illius sed pectora casta
Flectere non potuit prudentis Bellerophontis.
Hinc tulit ad Regem mendacia callida Proetum.
Proete precor pereas, ni exdes Bellerophontem;
Qui vim ferre mihi, & lectum turpare iugalem
Tentauit. Regem audire mouere querelæ.
Cædem deuorat tamen hanc, mens horret ab illa.
In Lyciam ad generum mictens sed tristitia scripta
Huic arcana dedit, luat vt pro crimine pœnas.
Tempore quo Lyciam petiit sed forte Deorum
Festa celebrabant Lycii solennia. Rex hunc
Vt primum Lyciam petiit, Xanthumq; fluentum,
Excipit hospitio peregrinum rite diebus
Ille nouem, totidemq; boues mactauit ad aras.
Aurora vt decimo conspergit lumine terras,
Quid peteret rogat hunc, soceri tum scripta recludit.

Deinde sequuntur Iobatz iussa, qui ad prædicta pericula Bellerophontē ire imperauit. Erat enim adeo terribilis chimæra, quæ flāmas euomebat, vt pro- xima quæq; combureret, ac igni deuastaret, & pecora interhiceret. Ac verò Dei cognita illius innocentia, eius miserti, Pegasum alatum equum, natum ē Neptuno & Medusa, vel, vt alii maluerunt, ē sanguine Medusæ, dom eius ca- put à Perseo cæderetur, illi dederunt. Eo equo vectus Bellerophon primum chimæram occidit, deinde Solymos & Amazonas debellauit. Hunc ab illis rebus gestis redeuntem & exultantē multi ē Lyciis in insidiis collocati re- pente

pente adoriūtur, quibus omnibus profligatis cum Bellerophon incolumis ad
 Iobatem reuertisset, eius virtutem & fortitudinem admiratus Iobates Phi-
 lonoem filiam in matrimonium illi dedit, eumque generum sibi asciuit, e qua
 Bellerophon Isandrum, & Laodamiam, & Hippolochum suscepit. His rebus
 cognitis cum innocentia Bellerophonis postea omnibus pacuisset, illam in-
 famiam non ferens Præci vxor sumpta cecuta sibi mortem conscivit. At Io-
 bates postea decedens successorem etiam regni Bellerophonem instituit. Sed
 Bellerophon, quale est ingenium plerisque mortalium, tanta rerum gestarum
 felicitate nimium elatus in cælum quoque ascendere super equo Pegaso vo-
 luit; quam arrogantiam Iupiter omnis temeritatis grauissimus vindex 10
 deprimendam esse ratus, cælum illi equo immisit, quare Bellerophon præ-
 ceptus in terram deturbatur. Cum in Aleiam Ciliciæ planitiem is cecidisset,
 cæcusque factus fuisset, Pegasus nunc sublimis, nunc depressus per aera vo-
 lauit; quod cum vidisset Aurora hunc impetrauit à Ioue, vt ab eo vecta quo-
 tidianum cursum conficeret. Sed de fabulosis hætenus. Hanc fabulam alii
 ad historiam, alii ad physicam, alii ad ethicam explicationem traduxerunt.
 Quæ ad historiam spectant, ea per se patent, nisi quod Pegasus naui fuerit
 ita dicta, *scilicet a πτερόπτερος*, à cōpingendo scilicet. Fuerunt qui Bellerophonem
 nihil aliud esse putauerint, quam humorem motu solis eleuatum: quon- 10
 iam aere vi solis agitato pars grauior sublata paulopost rursus deorsum de-
 mittitur, atque cogitur, quæ cum feratur deorsum & coaguletur, Pegasus
 dicta fuit. Cum vero pars subtilior ad regionem ignis feratur, sic illa pars
 crassior dicta fuit à Ioue deorsum detrusa fuisse: atque cum Pegaso ex aqua
 ob motum cæli diurnum sublato Aurora oriatur, dies dictus est, vt sensui
 magis patet, ac non Bellerophon, à Pegaso equo portari. Alii generationē
 elementorum, cum alia sursum alia deorsum feratur, vt leuia sunt aut gra-
 uia, per hæc significari maluerunt. Alii vitæ humanæ rationem propè om-
 nem sub hac fabula contineri tradiderunt; nā neq; aduersis rebus nimis tri-
 stari, neque prosperis & felicibus nimis gloriari aut extolli conuenit, quo-
 niam horum omnium denique moderatorem Deum esse experimur. Is enim 30
 pro sua singulari clementia & calamitatibus inique circumuentos adiuuat,
 quod accidit, dum calamitosus esset, Bellerophonti; & nimis elatos animos
 deprimat, quare præceptus idē postea dicitur de cælo detrusus. Alii ad astro-
 nomicas rationes hæc ipsa, quæ de physicis dicta sunt, transtulerunt, eaque
 fieri inquiunt pro viribus astrorum, quas cum prior Bellerophon deprehen-
 disset, dictus est in cælum ascendisse. Alii dixerūt Bellerophontem e Pega-
 so alato vectum chimæra interemisse, quia is celetem prior inuenit & frenū,
 vt ait Pindari interpret: sicuti bigarū inuentor fuit Castor, quadrigas Erich-
 thonius Atheniensis inuenit, Oxylus Aetolus artabem. Dictus est is equus 40
 alatus, vt voluerunt quidam nauigium, cum ille prior omnium inuenerit na-
 uigare classe, atque ordinem classis instruendæ, cum vela & remi alæ sint
 nauigiorum. hic igitur nauali prælio Solymis populis bellicosis superatis,
 quos leonibus similes dixerūt poetæ, Amazonibus arma intulit, quas per lo-
 ca difficilia & montosa peragantes capras vocatūt. Insidias porro quas Io-
 bates è lectissimis iuuenibus illi parauerat redeuntī, caudam serpentis vo-
 carunt. At de Bellerophonte satis, nunc de Rhea dicamus.

De